

น่อมื่อซูแก๊ปฆาคือ

น่อมื่อซูแก๊ปฆาคือ

เรื่อง นิศานาถ รัตนวิไลลักษณ์

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง นิศานาถ รัตนวิไลลักษณ์

มีนาคม 2563

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)

น่อมื่อซู โอ่ะ เดอ อ๊ะโม่ อ๊ะป่า เล๊อ ฮี่โชฆกล๊ะ อ๊ะโค่ อ่าเคอ แปฆ ด๊อ ต่าลู่ ต่ากรอ ด๊อ โจ๊ โอ่ะแว ด่ะ เต๊อเพล่อะ ชี่ะชี่ะ เล๊อ ฮี่เลปู เม แว โจ๊ เล๊อ น่อมื่อซู มาโลดี๊ น่อมื่อซู แก๊ โพซ่า อ๊ะ ญ่าซู มาโลต่า โกล๊ ด๊อ มาโลต่า เน่ น่อเฆ เต่อ ก๊อมื่อนี่

เต๊อนี่ญาอี่ น่อมื่อซู มาโลต่า โอ่ะ ป๐6 แก๊ นี่เก๊อเต่อ น่อมื่อซู พ่ะซู่ พ่ะซ๊ะ ร๊ะเน่ อ๊ะ ล่อล่อ โจ๊ปล่า เก เล๊อ เด๊อ เต๊อทีคอ โต๊ต่า เล๊อเด๊อ เต๊อ เน่ แฆ ด๊อ เดอ อ๊ะเซ่อก๊อ บาฮ เต่อนาญาอี่ น่อมื่อซู ต่าเฆ่อ อ่าซ๊ะ ตี๊ มี เดอ อ๊ะโม่ อ๊ะป่า เล๊อ มื่อตี๊กล๊ะ มื่อนาคอ น่อมื่อซู น่าฮู อ๊ะโม่ อ๊ะป่า ฮู๊ท่อ เล๊อ ล่อมี เก่อลีซ๊ะ น่อมื่อซู ฮู๊ท่อ แล พ่อะ อ๊ะโม่ อ๊ะป่า อ่าคี จ๊ะแว “ซ๊ะเก่อแล เพ๊อล่อะ” ป่า แต๊ เชอ แว “ป่า เดอ โม่ เก่อ แล กล๊อ เซ๊อบ่ะโด่ะโค่ เล๊อ ซู่ ออ เล๊อ แปลปู บ่ะ แล กล๊อ ปื๊อจื่อ ชา ออ โม๊โค่ เม๊จู เก๊อ อื่อะ ซี”

น่อมื่อซู ซ๊ะ เก่อ แล เจ่ ด๊อจี๊ะ ตี๊ เน่ ต่าศา ล่อลี เล๊อ เด๊อ อ๊ะ เน่อ เต๊อกว่าแว ปลี เล๊อ ป่าเจ๊อต่ะ เดอ ต่าศา เก๊อแท่ะ เต่อคอ เล๊อ แล ตือ เล๊อ ต่าล่อปู น่อมื่อซู เต่ลอ เซ๊อบ่ะโด่ะโค่ เล๊อ ต่าศาปู ตือ อ่าแปฆ ด๊อ เก่อวี ท่อแว

เต่อ บลอ ศอ เน อ๊ะ ต่าปลี แท่ะ เซ๊อบ่ะโด โค่ ลอโพฆ่ เล่อะ เชว๊ น่อมื่อซู พื๊อ ก๊อ อ๊ะ ป่า “ป่าเอฮ ป่าเอฮ ต่าศา อ่าปลี แท่ะ” น่อมื่อซู อ่าป่า แล ศอ โอ่ะ ออ แต๊แวด่ะ “เต๊อบ่ะ น๊อมี บ่า ป่า เก่อ เท เอ่ะ นา เล๊อ อ่าซอ น๊อ”

น่อมื่อซู พล๊า ลอ อ๊ะโค่ พ่อะ อ๊ะป่า อ่าคี อ่า เซ๊อบ่ะโด่ะโค่ วี อ๊ะป่า แล กล๊อ เน่ ว่า เล๊อ ต่าล่อปู เก่อ เก มา ต่าศา เล๊อ อ่าซอ เฮ่ ลอ น่อมื่อซู ด๊อ กล๊อ ว่า เน่ ร๊ะ เล๊อ เก่อ มา ต่าศา เก ย๊อ ว่า เล๊อ เด๊อ

เต่อนีญูาอี อ๊ะป่า ฮู๊ท่อ โก๊พ๊า ว่า มา แก๊ แว เต๊อแพ่ เต๊อแพ่ ด๊อซู๊ แว บู แจ แพลพ่ะ ลอ แว เล๊อ ฮ่อโค่เด น่อมื่อซู เก่อตอ ซ๊ะเก่อ แล เล๊อ โจ๊ ด๊อ เต๊อซ๊ะพี๊น่อ แล บาป่า เล๊อ เก่อ แล เล๊อ โจ๊ อ่าคา แล เล๊อ โจ๊ เดอ อ๊ะเซ่อก๊อ

ว่า เล๊อ อ่าโก๊พ๊า วี อ๊ะป่า เท ท่อ แวอ๊ะ ค่อที๊ เต๊อเบ่ะ เต๊อยี่ะ เทแว แก ท่อ แว คี เบ่ะ โจ๊ ปล่า น่อมื่อซู ปื๊อจื่อ เก เล๊อ เด๊อ เก่อ เก กว่า อ๊ะป่า เท อ๊ะต่าศา ซอ น่อมื่อ ซู นีท่อ ซ๊ะคือต่า เล๊อ อ๊ะ เน่ บ่ะ ต่าศา เล๊อ อ่าซอ

แต้ ต่า เดอ อ้ะป่า “ต่าบลื้อป่า เจ้อ เก่อ แก้ โพซ่า เล้อ อ่าเฆ ด้อ พ่ะซู่ พ่ะซ้ะ เล้อ มาโลต่า” อ้ะป่า พู้แล้ อ้ะโค่ซ่า แต้แววี ที้อ แว อ่าจื้อ เก ศอ เล้อ เด้อปู มี่อะซู่ มี่อะซ้ะ โด่ะม้ะ ลอฮ

เรื่อง หน่อมื่อซูเป็นคนขยัน

หน่อมื่อซูอาศัยอยู่กับพ่อแม่ในหมู่บ้านห้วยป่าเกี๊ยะ ที่ล้อมรอบไปด้วยภูเขาน้อยใหญ่สลับกันไป และมีโรงเรียนเล็กๆ ประจำหมู่บ้าน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่หน่อมื่อซูกำลังเรียนอยู่ หน่อมื่อซูเป็นเด็กผู้หญิงผิวดำเรียนเก่ง และสอบได้ที่หนึ่งทุกปี ปีนี้หน่อมื่อซูเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นปีสุดท้ายแล้ว หน่อมื่อซูจึงตั้งใจเรียนมากกว่าเดิม เลิกเรียนก็รีบกลับมาช่วยทำงานบ้าน จึงไม่ค่อยมีเวลาเล่นกับเพื่อนๆ

คืนนี้หน่อมื่อซูรู้สึกหนาวจึงขอนอนห้องพ่อกับแม่ ตกดึกระหว่างที่กำลังนอนอยู่นั้นหน่อมื่อซูได้ยินเสียงพ่อกับแม่ลุกจากที่นอนแล้วแต่งตัวชุดทำงาน หน่อมื่อซูจึงลุกตามพ่อกับแม่แล้วถามพ่อว่า “จะไปไหนคะ” พ่อตอบว่า “พ่อกับแม่จะไปตัดกะหล่ำปลีที่ปลูกไว้ ต้องรีบเก็บไปขาย ถ้าฝนตกจะทำให้กะหล่ำปลีเน่าได้” หน่อมื่อซูจึงขอไปด้วยและรีบวิ่งไปหยิบตะกร้าเก่าๆ ที่วางไว้ในมุมบ้านโดยที่ไม่ได้สังเกตว่า เชือกที่ใช้ผูกกับตะกร้าใกล้จะขาดแล้ว เมื่อมาถึงสวนหน่อมื่อซูนำกะหล่ำปลีมาใส่ในตะกร้าจนเต็มและกำลังจะแบก ทันใดนั้นเชือกก็ขาดทำให้กะหล่ำปลีร่วงหล่นลงไปเกือบหมด หน่อมื่อซูตกใจจึงตะโกนเรียก “พ่อจ๋าพ่อจ๋า เชือกตะกร้าขาด” พ่อจึงรีบเดินมาหาหน่อมื่อซูแล้วพูดว่า “ไม่เป็นไรนะ เดี๋ยวพ่อจะสานใบใหม่ให้” หน่อมื่อซูพยักหน้าแล้วเดินตามหลังพ่อไป หลังจากเก็บกะหล่ำปลีเสร็จแล้ว พ่อจึงไปตัดไม้ไผ่ข้างๆ สวน เพื่อนำไปสานตะกร้าใบใหม่ให้หน่อมื่อซู พ่อตัดไม้ไผ่ได้มากพอที่จะสานตะกร้า จึงแบกไม้ไผ่กลับบ้าน

วันนี้พ่อตื่นแต่เช้ามานั่งผ่าไม้ไผ่เป็นแผ่นเล็กๆ และเหลาให้บางๆ วางเรียงกันบนพื้น หน่อมื่อซูเตรียมตัวไปโรงเรียนและไม่ลืมมาไหว้พ่อก่อนเดินไปโรงเรียนกับเพื่อนๆ หลังจากผ่าไม้ไผ่เสร็จแล้วพ่อก็เริ่มสานตะกร้าใบแรก ไม่นานพ่อก็สานตะกร้าได้ 2 ใบ หลังเลิกเรียนหน่อมื่อซูรีบวิ่งกลับบ้านเพื่อ

มาดูตะกร้าใบใหม่ที่พ่อสานให้ หน่อมื่อซูยิ้มดีใจที่ได้ตะกร้าใบใหม่แล้วพูดกับพ่อว่า “ขอบคุณมากค่ะคุณพ่อ หนูจะเป็นเด็กดีและตั้งใจเรียนค่ะ” พ่อลูบหัวลูกสาวอย่างรักใคร่แล้วจับมือกันเดินเข้าไปในบ้านอย่างมีความสุข

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository